

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: M. K.**, DIČ: ..., bytem D. 674/29, T., zastoupené Ing. Janem Matějkou, daňovým poradcem, Straky 1, 417 71 Zabrušany, **proti žalovanému: Odvolací finanční ředitelství, Odbor daňového procesu**, sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2017, č.j. 16848/17/5100-41455-711846,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala dne 20. 4. 2017 prostřednictvím svého zástupce u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu, kterou se domáhala zrušení vyrozumění žalovaného Odvolacího finančního ředitelství, Odboru daňového procesu, ze dne 6. 4. 2017, č.j. 16848/17/5100-41455-711846, jímž žalovaný žalobkyni sdělil výsledek prošetření způsobu vyřízení její stížnosti podané podle ust. § 261 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), přičemž uvedl, že její podnět, který mu byl doručen dne 14. 3. 2017 a zaevidován pod č. j. 12473/17, je nedůvodný.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen se zabývat povahou napadeného vyrozumění o nedůvodnosti podnětu k přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo žalobkyni sděleno, že její podnět k prošetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 28. 2. 2017 byl shledán nedůvodným. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy vyjmenovává úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen

„rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

Žalobkyně předmětnou žalobou brojila proti vyrozumění o výsledku prošetření způsobu vyřízení stížnosti, jež bylo vydáno žalovaným. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Aps 4/2013 - 25, který je dostupný na www.nssoud.cz, v němž je uvedeno: „*V poslední řadě lze zmínit, že vyřízení námitek ani stížnosti nepředstavuje rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Pokud by tomu tak bylo, nebyla by soudní ochrana možná skrze žalobu proti nezákonnému zásahu, ale skrze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. [...] Obdobnou úvahu lze přitom učinit i ve vztahu ke stížnosti dle § 261 daňového řádu, její charakter a způsob, jakým je o ní rozhodováno, se neliší od popsanych námitek. S vyřízením důvodné stížnosti se také pojí bezodkladné přijetí nezbytných opatření k nápravě, která mohou mít povahu faktického úkonu. O výsledku šetření a přijatých opatřeních se stěžovatel vyrozumívá. Dále lze podpůrně dodat, že vyřízení stížnosti se neděje v řízení, ale představuje pouhý postup.*“

Dále soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2013, č. j. 1 Afs 35/2013-30, který je dostupný na www.nssoud.cz, ve kterém dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že výrok sdělení (oznámení), jímž se osobě, jež o to požádala, postupem dle ust. § 121 odst. 4 daňového řádu sděluje, že podnět k povolení přezkumného řízení nebyl shledán důvodným, není rozhodnutím ve smyslu soudního řádu správního, neboť se jím nezasahuje do subjektivních práv daňového subjektu, a proto není přezkoumatelné ve správním soudnictví. Pro úplnost soud dodává, že proti citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu byla podána ústavní stížnost, jež byla ovšem usnesením Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 2849/2013, www.usoud.cz, odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobkyně napadla vyrozumění, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobkyně. Pokud byl podnět daňového subjektu vyhodnocen jako nedůvodný a tato skutečnost byla daňovému subjektu sdělena, nemůže toto vyrozumění představovat rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s. Předmětným vyrozuměním tak nemohlo být nijak zasaženo do právní sféry žalobkyně, jelikož na jejích právech a povinnostech se v souvislosti s tímto vyrozuměním nic nezměnilo.

Žaloba, jejímž prostřednictvím se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání dle s. ř. s. nebo zvláštního zákona vyloučeno, je dle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná. Vzhledem k těmto skutečnostem soudu nezbylo než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou odmítnout, a to s odkazem na ust. § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s ust. § 70 písm. a) s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož žalobkyně dosud neuhradila soudní poplatek za podanou žalobu, ač v žalobě uvedla, že soudní poplatek byl uhrazen ve formě kolků, soud o případném vrácení soudních poplatků žalobkyni nerozhodoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 5. června 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová